

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 4 frt.
 Félévre . . . 2 frt.
 Negyed évre . . . 1 frt.

MEGJELEN
 minden vasárnap.

E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénzküldemények
 pedig a kiadó-hivatalhoz
 küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETIKÖZLÖNY.

HIRDETÉSI ÁRAK:
 3 hasábos petitorért egy
 szeri hirdetésnél 18 kr., 2
 hasábosért 12 kr., 1 hasá-
 bosért 6 kr. számítottak.

NYILTTÉR
 minden egyes sora 15 kr.

BÉLYEGDÍJ
 minden beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelek nem
 fogadtatnak el.

Mit teszünk a Tisza lepadása után?

III.

A kormány, az előző cikkünkben felsorolt bajokon aképen kíván segíteni, hogy miután a társulatok az utóbbi időben, minden évben megújuló vízvész okozta küzdelemben, védekezésben anyagilag annyira kimerültek, hogy a fölszert bajok orvoslásához megkívántató költséget önerejükkel fedezni nem képesek; tehát a kormány hosszú, előnyös törlesztés mellett 8 millió kölesönt oszt szélylyel az erre rá szorult társulatok között.

Az anyagi segítség tehát ez volna. — Továbbá, miután az eddigi törvények által az egyes társulatok részére biztosított autonomikus hatáskör mellett, az egész tiszai vonalon a védekezésben egyöntetűség nem lehetett és mert a Tiszaszabályozás kezdete óta mindenki tudta, hogy, a víz annál csendesebben lefolyik, minél nagyobb a víz lefolyásra fönhagyott ártér; eddig mégis törvényhozás útján nem volt megállapítva, hogy a gát építendő mily széles víz lefolyási tért köteles fönhagyni, s mert eddig a társulatok autonomikus hatáskörük mellett, csak azt és annyit tettek meg a védelemre, amennyit ovatos költség kimérésre való tekintetből is jónak láttak s így igen sokszor részben hanyagság s részben szerencsétlen krajcároskodás miatt egész vidékek elpusztulással fenyegetetnek, — ezen és egyéb fogyatkozások megszüntetése végett a kormány a törvényt módosítani s a gát védelmet országos föfelügyelet alá kívánja helyezni.

Ami a védekezés rendszertelensége s a társulatok szabad kézre eresztett hatásköréből eredő bajok megszüntetése végett eszközözendő törvény-

módosítást illeti, ezt égetően szükségesnek tartja az egész tiszavidéki érdekeltség, s így azt, hogy az 1871 XXXIX ik t. c korlátozottságából eredő nagy mérvű bajok orvoslása a törvény módosítása által kilátásba helyezhető jövőre nézve némi megnyugtatót nyújthat; azonban ami az anyagi segítséget illeti, abban nagy megnyugtatóra távolról sincs okunk. Mert bár mindenki tudja, hogy a tiszavidéket megsemmisítéssel fenyegető vízvészszel szemben a gyökeres orvoslás a védműveknek részben upon építése, s általában teljes védképes állapotba helyezése által érhető el, ehhez pedig mulhatlanul megkívántatik, hogy a társulatok anyagilag támogatassanak; azonban abban, hogy a minden évben élethalálharcot vívó Tisza-melléknek a folytonos védekezés által már eddig is eladósodott közönsége milliókra menő kölesönt vegyen fel s ezzel is nevelje adósságait, ebben még a védbiztonság mellett sem látunk valami nagy örömet, mert az így eladósított Tiszamelléknek, ha néhány évi szűktermésű év jön, nem igen lesz mit védelmeznie, s nem magának hanem hitelezőinek védelmezi meg a földet, melynek tulajdonjogát egy emberélet folytonosan tartó küzdelme szenteli meg.

Mi a Tiszaszabályozását s ezzel a tiszamellék megvédését országos közérdeknek tekintjük, s ha közérdek, mint Szeged elpusztulása fájdalom igen megdöbbentő valósággal igazol, akkor a Tisza elleni védekezést nem szabad a Tiszamellék területi érdekelttségére szorítani.

Az országban minden adózó polgárnak haszna van benne, hogy a Tiszavidék biztosítsák az áradat ellen; mert ezen vidékek elpusztulása által az államteher viselés alól a legbiztosabb adófundamentum vonatik el, s a

mentesítésből eredő adóterhet, ezen esetben az egész ország összes lakossága fogja viselni.

Szeged és vidékének elpusztulása milliókra menő adóleírás von maga után, s ezen vidék gyámolítása érdekében milliókat kell kiadni az országnak. — Ezen adó leírás is és államsegélyezési milliók nem érik ám meg azzal, hogy egy borzasztó emlékek jelét számokban is kifejezve papíron írva maradjanak, hanem kirovársra várnak. — Kire róvják ki? — Az egész országra; s ha ezen vidékek mentesítve nem volnának, a mentesítés által elért földqualitás alapján kirótt adót kifizetné? — az egész ország. — A Tisza elleni védekezés tehát országos közérdek és élvezti annak hasznát az ország minden polgára; s ha élvezni kell, hogy haszonélvezet arányában mindenki részt vegyen ezen vidékek megmentésének terhében.

S az országos hozzá járulási arány szerintünk a legigazságosabban aképen volna megállapítandó, hogy a Tiszavédekezés céljából adandó államkölcson tőkájének visszatérítési terhet viselnék egyedül az ármentesítő társulatok s a törlesztési kamatot pedig közösen az ország. Ezzel részben eleget tenne az ország a Tiszamelléki lakosság ármentesítési művelete által nyújtott közöny fejében, jog és igazság szerint a közöst illető arányos kötelességnek. S ami magát a védekezést illeti, ezt országos intézménynek kell tenni, s nem bizni továbbra is a társulatok krajcáros politikájára a Tiszavidék sorsát.

Erre nézve szót kell emelni az érdekelt társulatok és városoknak, a miniszteriumnál, mely a törvényhozás által már megszavazott 8 millió államkölcson föltételeinek megszabásával meg van bízva. ☉

TÁRCA.

UTOLSÓ DALAIM.

I.

Ugy szeretnék nélek fölkeresni...
 S úgy fáj, ha megtalálalak!
 Oly boldog volnék téled messzi...
 S oly boldog vagyok nálad!

Ugy szeretném, ha nem szeretnél
 És én se' többé téged...
 S úgy szeretném, lijom karomban
 Hogy érted halhatnék meg!

Szeretnék élni nem törődve
 Hogy esőket másnak adsz-e?
 S örömet meghalnék, ha tudnám,
 Hogy akkor megsíratasz te!

II.

Szeretnék lenni vadgalamb, hogy
 Sirhatnék ablakodnál,
 Tudom, hogy akkor el nem üznél,
 Sőt sírva meghallgatnál.

Szeretnék kis kertedbe' lenni
 Letört rózsá a porban,
 Tudom, hogy akkor fölemelnél,
 Megesne' szíved rajtam.

Szeretnék lenni vérző csillag.
 Magános, néma éjben — —
 Akkor tudom megolvashatnám
 Hány könyvet ejtess értem!

Csiktoronyi

A mai élet.

— REGÉNY. —

Irta: S. F.

— És Vándorné nem tépte el a báró által ott hagyott végrendeletet?

— Nem, zár alá tette, de megfogadta, hogy Béla ezt csakis az ő halála után fogja olvasni.

— De mi célja lehetett ezzel?

— Gyűlölte a bárót, mint aki őt boldogtalanná tette, s tudta azt, hogy a bárónak sok gondot, nyugtalanságot okozott, második fia sorsa fölötti bizonytalansága, hogy nem tudta él-e, hal-e, hol merre van, mily nevelésben részesül? Az anya előtt világos volt, hogy ha Béla előtt föl lesz fedve születési titka, akkor ez vágnit fog megismerni és föl is fogja keresni apját. — Ezt nem akarta látni. Föláldozta gyermekének teljes örömét csak azért, hogy a báró egy pillanatig se élvezhesse az apaság egész örömét. — S a báró valóban meg is halt jóval előbb mint a nő. Béla még ezután is hiába kérde, hogy apja merre van, s hogy ő miért hordja anyja nevét? Az anya azt mondta, hogy halálom után meg fogsz tudni mindent.

— És most a végrendelet önnek kezében van?

— Igen, és itt van Vándorné által Béla számára megírva az anya élettörténete s a fia születési titka is.

— Rendkívüli asszony volt.

— Az a rendkívüli életviszony, melybe a báró könnyelműsége által sodortatott, rideg, ember gyűlölvé tette a nőt; a báró iránt való emlékei folyton győtrötték lelkét s még az utolsó pillanatban is azt mondá nekem, hogy: „pedig jobb volna rá nézve, ha meg nem ismertetem fiamat e névvel.“

— S a végrendelet kellő formában van kiállítva?
 — Kifogástalan, mondá az ügyvéd, s rá van írva, hogy: „a végrendelet egy példányban a pest-megyei levéltárban is le van téve.“

— S ön most már mit fog tenni?

— Még ma bemegyek G. falvára, hol délután temetik Vándornét.

— Én is elmegyek a temetésére, mondá részvétellel a kisasszony: éltem megmentőjének anyja megérdemli, hogy egy marék földet vessek rá. — És Béla értesítve lett e halálestéről.

— Mint Vándorné nekem az éjjel mondá, még tegnapelőtt táviratozott fiának és pedig aláírás nélkül annyit, hogy: „anyád meghalt.“

— De hát miért táviratozott így még életében?

— Mert mint mondá, érzé előre, hogy: mikorra fia megérkezik, már ő akkor nem él.

— Igazán ez a história megdöbbentő. — De igaz! Béliától nem kaptak választ?

— Mint a lapok írják, ő körül-belől akkor jelenté magát befogatás végett, mikor hozzá a távirat érkezett.

— És mit fog ön most a végrendelettel tenni?

— Majd utána nézek, hogy Br. Buday Miklós hagyatéki ügye, melyik törvényszék előtt és miképen lett letárgyalva. — Eddig azt sem tudom, hogy a hagyatéki részt, ki és miképen kezeli, s ha ezt megtudtam egyszerűen jelentkezem mint örökös s követelni fogom jussom kiadatását.

— De ha Béla bárói születése igazolva lesz, akkor is csak ki kell ülni a börtönt? kérdé naival a kisasszony.

Az ügyvéd mosolygott. A végrendelet bizony nem menti meg Endre urat a börtöntől.

Szabad legyen még nekem is hozzá szólni.

A fakadó vizek kérdését értem, mely sok oldalról alaposan meg lett vitatva szakértőink által; de ezekből én csak arra okosodtam ki, hogy a szakértők által ajánlt csemék valószínűleg orvosolná ugyan a fakadó viz okozta bajokat gyökeresen; de oly nagy költséggel, hogy e miatt hamarjában az oly annyira életű kérdésben orvoslást nem nyerünk. Én azt mondom, hogy mielőtt az ajánlt gyökeres orvoslás keresztül vihető, tennünk kell valamit, és lehet is tennünk a fakadó viz ellen. — A kérdésnek ezen oldaláról eddigi cikkekzők nem szóltak semmit, én tehát jelenleg, azért csak nem fogunk vágni összegettel kézzel és nézni, hogy évről évre mint terjed a fakadó viz tovább, tovább, hogy borítja el azon földeket is, melyek igen csekély költséggel megmenthetők volna.

Azt meghatározni, hogy a fakadó vizeket, mely okok szülik, a műszaki egyének feladata, a szakkereső vág; s e feladatot a legelőbből sem óhajtom bolygatni, már csak azon elvvel fogva is, hogy legmagasabb a „mester“ a „contárra“. Itt csakis annyit megérteszlek megjegyezni, hogy bármely ok idezi is elő a fakadó vizet azt növeli minden esetre az, hogy a kubikolás által felhordott lazán egymás fölé álló föld meylenek teteje, koronája, — megtapasosás által keményebbé tett, az alantas részeket csak a felül ekvő tömeg nyomván kisebb tömörebbre, építési természetével fogva elég laza, és ezen lazaság fölfelé nagyobbodik, kevesbedvén a teherként nyomó földtömeg lazaságánál fogva a vizet könnyen átszűri. A felépítés után csakhamar számításba jött, hogy milyen szép darab föld a társulat gátjának felülete, milyen szépen lehetne azt hasznosítani, ha lucernával bevetnők, a gondolatot tett követi s a pompás hányott földben pár év múlva gazdag lucerna diszlett leeresztvén gyökere 4—4½ lábnyira, mint az a réti földekben nem ritkaság, használták a jó lucernát szedték az epret, fedezte ezen bevétel a kiadás I. 100 részét, könnyített a társulati tagok terheit vállán, de a hatalmas gyökér befurakodott az a nélkül is laza gáttestbe, 5—6 vagy több év után a lucerna kivész, a mélyen beemert gyökér elrothadván, hatalmas likacsokat hagyott maga után; míg ezen likakat betömve tarták a gyökereket, magán a gáttesten átszűrődés kevésbé képzelhető, de a likakból kirótható gyökér helyén sokkal több viz jöhet át.

Tagadai azt, hogy a gát lába, s oldalánál viz nem szűrődik át, nem lehet ez által a fakadóviz mindenestire növeltek.

Miután határozottan jelzém, hogy a fakadó viz legfőbb szülő okának meghatározásánál csak is műszaki egyén nézete lehet döntő a fenti kisebb s talán mellékes előmozdító körülményeket elhallgatni nem akartam, mert ilyenről említést még ez ideig nem olvastam, azoknak elvitatásáról midőn szólok, kijelentem, hogy mint laikus a netalán adandó műszaki vélemény előtt meghajolok.

Mint minden baj, midőn nagyobbodik üsmertetik fel veszélyesnek, meg kicsiny, mellőztetik. — Így voltunk a terhes kirovásokot viselő réti birtokok fakadó vizeinél is, míg csak néhány birtokos rongálta a védőkezelést a maga erején, s többiek, azon egyes küzdéséről tudomással alig bírtak, vagy ha tudták annak szorongatott helyzetét, teyerőkbe mosolyogtak.

A baj növekedtével, a védőtöltés fenntartása nagyobb költségeket igényelvén, a maroknyi birtok jó

vedelmét előbb részben, atöbb egészben felemészte az egyesek kimerülése a fakadó vizek szaporodása után többeket részletelt azon kedves érzeményben, hogy „földedet viz borítja; de azért fizess mentesítési költséget.“

A bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulat hoz tartozó réteken a védgátakat mint fentebb mondtam igen lazán egymásra hordott földből van, ezt újra építeni, vagy az újra építéssel egyenlő másik töltést felállítani, ilyen erejű társulatnak ki nem vihető; de, hogy a fenálló töltés megvédelmeztesse erre nézve sokat lehet az által tenni, ha az egészgát felületről, s annak a mentett terület felőli lábától gyökereivel a gáttestbe számtalan kisebb nagyobb csöveket alkotó növényzet a legpontosabban elvitatottatik, évenként a a felület szükséghez képest 2—3-szor megtisztítás után megfogottatik Ez által annak legalább külsején, a lazaság nem fokoztatik, sőt ellenkezőleg tömörebbé tétetik s magának a gáttestnek tövében előálló szivárgás is gátoltatik, mert az ottan felülről gyökény és nád gyökere végét, hogy mely irányban, s nem épen a gáttest alá vezérli-e a természet, tudni nem lehet, s így igen szépen s a csöveit gátjainkat. Távoltassék el tehát ezen növényzet a en azon meggyőződésben vagyok, hogy a fakadóviz ez által némi, — ha mind jart csekély — részben is gátoltatik, — sok költséggel nem jár.

Tapasztalatból tudja a réteken járó ember, hogy a gáttest felépítése alkalmával a tele részben mentesített területbe esett mélyedések szolgáltatják a fakadó vizet, s innen kerül az tova. — Ilyen mélyedések partjain a birtokosok ezt belátva, kalickázni kezdtek, a védők magokat és hátuk megett társaikat emelvén évről évre a magasodó viz ellen csekély védőműveket; de idővel a magasításhoz erejük nem levén több és több terület átengedésével reménylettek alacsonyabb vizűkről s talán egyelőre nyertek is, míg nem a szakértők nyilatkozata folytán, a társulat is igyekezett pár ilyen kalickát, de nem a birtokosok érdekében hanem a védgát fenállásának biztosítására — fenntartani a nagyobb részben azonban, említett mélyedésekből kifolyó vizek felfogása, — előre hátra minden rendszer nélkül, meggyeken, utakon partosabb helyeken — egyesek által eszközöltetett, s a társulati segélyben csak akkor részesült, midőn már a kalickákat meghágo viz, a védgát mellől elvonulása által veszélyes lett volna, vagy pedig midőn az oly igen féltett Kurca-felől igyekezett.

Megfogandó tehát a fakadó viz, természetes medreiben, azon medrek szélén emelendő, műszakilag kifejezendő kalicka töltések által, — s ezt ne egyesek, de maga a társulat tegye; ugyanazon társulat mely egyenlőnek nézi minden bold földjét a kirovánál.

Az ekként eszközölt kalickázások által épen a fakadó vizet legjobban szolgáltató helyeken, ugy a gáttestre, mint a talajra ellenyomás gyakoroltatván, szűnni fog a nagyfokú átszűrődés.

Most tehát a fakadó vizeknek ekként leendő felfogását midőn javasolom, a fent elősoroltakhoz képest azon meggyőződésben élek, hogy a természet kijelölte s egyesek által valóban már meg is kezdett alapokon épített kalickák által, midőn a fakadó vizeknek tovább terjedése gátoltatik, ezek felemelése után reményesség lehet arra, hogy nagyobb mérvű kiterjedéseket a fakadó viz nem öit.

De mindamellett „is főként szükséges az, hogy ezen kalickákban meggyűlt vizek évenként a lehető leggyorsabban leeresztessenek, már csak azért is, hogy megőmölthetessék. Ezeknek keresztül vitele nem oly költséget, csak a fentlétvő de nagyrészt elhagyott vo

nalak rendezése, azokon a védművek felemelése és rendes karban tartása szükséges, és fő, hogy ezen műveknek gazdája legyen, s legyen gazdája maga a társulat. — Ezt különben így kívánja a törvény, azt mondja ugyanis az 1871 évi XXXIX t. c. 23 szakasza, „Armentesítő társulatok a belvizek által érdeklettekkel egyetértve, hatáskörükbe vonhatják az azok által borított területek megmentését is.“ Valjon — kérdem — a bökény-mindszenti tiszaszabályozási társulatban levő birtokok közül melyik nem fenyegettetik az ott fakadó belvizek által? talán az, mely különféle kény-szerkörülmények között emelt tilos, és legfőbb esetben minden főbb irány nélküli összehányt más birtokát sújtó, s jogait csonkító töltésecske háta megett fekszik, vagy az a pár magaslat?

Ha tehát érdekl az ősszest, — mert érdekl, — miért ne lépne fel maga a társulat annak mentésére.

Leeresztendő a kalickákba felduzzadt s talán még azonkívül is szaporodott fakadó viz azért, mert ez által a jövő évre eljövendő ár élé ismét tatarozhatjuk töltéseinket, s talán az idő — engedte korai beerosztás által még az elborított földek néhány garasig hasznosíthatók is lesznek. Hanem ezen beeresztést már maga a társulat tartozik teljesíteni mert igen érthetően meg vagyon írva a fent bivatkozott törvényben, arról pedig mindeusetre gondoskodni tartoznak, hogy a belvizeknek lefolyása munkálataik által ne akadályoztassék, és azok számára ugyanannyi és oly biztos lefolyást, a mennyi és a minő a szabályozás előtt volt, biztosítani kötelesek. Nem kellene nekünk annyi, mennyi volt: mert hát minden medernek volt visszafolyása az élő folyóba: elég nekünk csak egy is, de annak előállítására első és fő kötelessége maga iránt a társulatnak.

Ezeknek keresztül vitele után reményességem van, hogy a fakadó vizek ellen elegendőt tesztünk, ha nem gyökeresen is, de kevés költséggel elérjük azt, hogy a fakadó viz annyi nem lesz semmi esetre mint most, mert nemcsak a nap pároló ereje által fog kevesbedni, s így minden esetre a célért tettünk annyit, mennyit szorongatott körülmények közt lehet. —i—s.

Tárgysorozat.

Csongrádmegye törvényhatóságának Szegváron 1879. évi június hó 25 én tartandó rendes közgyűlésén lapunk f. 19 ik számában már közöltek kivül tárgyalás alá kerülnek a következő ügyek:

1. A megyei központi árvászek időszerű jelentése.
2. A megyei számonkérőszék jelentése.
3. Küldöttségi jelentés a Csongrádmegyei árvizkárosult községek restructioja ügyében.
4. Küldöttségi jelentés a megyei széképület ügyében.
5. Küldöttségi jelentés a petresi töltésszakadás ügyében tett eljárás eredményéről.
6. Szentos város közönségének a városi körgát építésére vonatkozó előterjesztése.
7. A m. kir. belügyministeriumnak a Dorozsma község által kért 15000 irt állami kölcsön tárgyában f. évi június 7-én 26802. sz. a. kelt rendelete.
8. A belügyministeriumnak f. év június 1 én 23089. sz. a. kelt rendelete, melyben értesítetik a megye közönsége, hogy a belügyministerium kezelése alatt álló megyeház alaphól, részére a szentesi m. kir. adóhivatainál 4150 irt 17 kr. tétetett folyóvá.
9. Ugyanannak f. év május 22-én kelt rendelete, melylyel a tiszáninneni járásban rendszeresített szolgabírói-segédi- és a megyei árvászeknél felállítandó

— Istenem, mondá a kisasszony: valóban ki nem bírom verni fejemből Endre ur sorsát. — Hát nem guny-e az a végzettől, hogy anyja halálával és befogatásával egy időben kell neki megtudni születe títát, mely elvégre is a haza első rangui között biztosít az egyszerű theologus számára helyet.

— Születési títakról még nem tud semmit. — Erre nézve még nem vagyok tisztában, hogy mint hozzam tudomására.

— Fölmege ön és személyesen beszél vele.

— Előbb azonban levelet kell neki írnom.

Az ügyvéd ezen szavainál föl ragyogott a kisasszony arca. Oh, ha én irhatnék neki, gondolá magában és megirhatnám neki, hogy szeretem, hogy imádom.

— Igen, ismétlé az ügyvéd, irni fogok neki, s én akkor beszéllek vele, midőn már a hagyatékka is rendbe jöttem.

— Ha ír neki, suttagá halkan a kisasszony, hogy az ügyvéd is alig hallá: írja meg neki, hogy a nő, kinek egykor életét menté meg, részvétellel viselte tük sorsa iránt.

Lindvay Flóra e szavainál elfordult az ültéből fölkelő és sétálni kezdő ügyvédtől és könyűt törölt szemeiből.

— Oh, ha nagysád ezt megengedi, mondá az ügyvéd, szaván fogá a kisasszonyt, s az ifju rab érezhetné azt, hogy nagysád részvétellel viseltetik sorsa iránt; valóban nem vagyok képes festeni a hála érzetet, mely erre fakadna az ifju rab lelkében.

— Oh istenem, mendá a kisasszony, alig bírván korlátozni érzelmeit, valóban boldog leszek, ha tehetek valamit féjdalma enyhítésére.

— Nagysád részéről egy részvételt mutató szó boldoggá fogja tenni az ifjut.

— Tehát írjon neki, írja meg, hogy itt minden percben róla beszélünk, s hogy én fájlalom sorsát, hogy tenni fogunk érte, hogy börtönének szívet, leiket öit terhet elviselhetőbbé tegyük számára.

— Mit gondol ön, kérdé hévvel a kisasszony: nem lehetne e a börtönből megszabaditanunk Endre urat?

— Oh szóljon öreg barátom, ön apám után apám, ugy-e nem sértem meg vele, ha kiöntöm ön elé lelkem títát, mely mint emésztő féreg ott öröl évek óta szívemnek gyökerén? — Mondja! ugy-e nem bün szeretni? Lássá, Endre ur életemet menté meg, s ez ember itt hagyta ekkor képét szívemben. — Előbb nem tudtam mit keres ez ott; de csakhamar éreztem, hogy szeretem őt. — Ó szóljon, mondá remegéssé olvadt suttagó hangon a kisasszony: bünös vagyok e mert megvalloim szívem títát, melyet annyi kinnal hordok eltakarva két egész év óta. — Óh mondja bün-e szeretni?

— Nem bün kisasszony, mondá meghatott hangon az ügyvéd, köny ragyogott szemeiben. — Minden ami él és mozog a földön, minden ami van a világ egyetemben, a szeretetnek kifolyása. — Öröme, kedve, tolt benne, s azért teremté isten a világot, s szereti azért tartja fön.

— Oh kisasszony, e szó „szeretet“ a természet nyelvén az életet jelenti. Apáink és anyáink szerelméből élünk mi is. Szeretet nélkül a szív hideg, s hideg szívvel az ember egy nyomorult, érzéketlen kődarab marad. Csak szerető szívvel lehetünk jók, nemesek, csak ezzel tehetünk nagyot és dicsőt, s csak a lehet boldog, ki szeret.

— Oh én szeretek, susogá fölkeléstülve a kisasszony és folytató, birtelen lecsüggeszté fejét: „mégis boldogtalan vagyok.“

— A szerelem olyan mint a tűz, ég, melegít, ha táplálják; a földobogott szív visszhangot keres és ha ezt megtalálja, e megtalált visszhang táplálja a szerelmet, s két szív együttes érzelme szüli a boldogságot. Oh kedves kisasszony nagyságod még boldog lehet; mert kiört nemes szívében megrezdült a szerelem érzete, e férfi nagyságodnak van szánva a végzettől. Avagy nem látja-e ez ifju sorsában a végzet kezét, mely elzárja előle az utat, hogy a könnyelmű szerelem lejtőjén szabadon rohanhasson.

— Igaz, mondá remegő hangon Lindvay Flóra és megfogá az öreg ügyvéd kezét: oh ön jó, nemes szívű ember, biztat, ahelyt hogy kigunyolná érzelmeimet, melyek nekem ok nélkül annyi kint okoztak, melyek most a szégyenkövére állitnak ön előtt. — De mit tehetek én róla, ha ön előttem róla beszél és nincs erőm titkolni érzelmeimet és elég könnyelmű vagyok kimondani, hogy egy férfinak alakja megszentelt emlékképpen itt él szívemben, hogy őt szeretem, hogy boldog volnék ha csak láthatnám is őt. — Azonban mégis arra kérem önt, ha ír Endre urnak, érzelmeimet föl ne említse. Mondja meg neki, hogy jól gondolok rá, hogy vágyok jelen helyzetében tenni érte valamit. — Oh mondja, ugy-e irtóztató most az ő élete?

— Ha nagysádnak türelme van hallgatni, ugy szívesen elmondom, hogy egy rabnak élete miből áll.

(Folyt. köv.)

harmadik ülnöki állomás részére pótválasztás rendelkeztek ki.

10. A m. kir. honvédelmi ministeriumnak a folyó évi költségvetésére vonatkozólag 18690 és 19393. IV. sz. a. kibocsátott rendeletei.

11. A közmunka és közlekedési ministeriumnak f. é. május 13-án 8303. sz. a. kelt leirata, melyben tudatja, hogy a felsőbb vidékekről Csongrádmegyébe érkező belvizek által okozható veszélyek elhárítása céljából Stammer Sándor kir. tan. alispánt teljhatalmu kormány biztossá nevezte ki.

12. Arvamogyó közönségének átirata az 1875. III. és 1876. V. t. c. módosítása tárgyában.

13. Nógrádmogyó közönségének átirata az 1875. III. t. c. módosítása tárgyában.

14. Fehérvármogyó megkeresése a székesfehérvári országos kiállítás ügyében.

15. Temesvármogyó közönségének átirata, melynek kapcsán az u. n. temesi tartományban az anyaországhoz lett visszacsatolása százados évfordulójának megünneplése alkalmával felvett jogszövegy közölték.

16. Kolozsmogyó közönségének az 1870. XLII. t. c. módosítása tárgyában kelt átirata.

17. H.-M.-Vásárhely város közönségének átirata, melynek kíséretében a szentes-hmvsárhelyi országot jövőbeni gondozása iránt létre jött szerződés jóváhagyási záradékkal ellátva Csongrádmogyó törvényhatóságához visszaküldetik.

18. Ugyanannak megkeresése a Csongrádmogyó javára megterített rendelt közmunka váltási hátralék kiegyenlítése tárgyában.

19. Szentes város közönségének 20000 frt költsön felvételének engedélyezése iránti kérelme.

20. Ugyanannak kérelme a halászat ügyének törvényhozásilag való rendezetése tárgyában.

21. Csongrád város közönségének a nagy községgé való alakulás alkalmából készített szabályrendelet ügyében tett előterjesztése.

22. Mindszent községének 4000 frt állami segélyösszeg iránt a m. kir. belügyministeriumhoz intézett felirata.

23. Kistelek község képviselő testületének az iskola épület eladása iránt hozott határozata.

24. Jelentés a szentesi II. alválasztó kerületben f. évi május 12-én megtartott megyei biz. pótválasztásáról.

25. Szentes város polgármesterének és a tisztántali járás szolgabírájának előterjesztéseik a csongrádmogyó árvis károsultak részére Szentesen befolyt segélyadományok ügyében.

26. A megyei egészségügyi bizottságnak a Horgoson felállítandó gyógyszerár ügyében tett jelentése.

27. Szilávik Károly megyei alpenztárnok folyamodványa 100 frt fizetési előleg engedélyezése iránt.

Ezeket kivül tárgyalatni fognak még időközönként netalán beérkezendő és sürgős elintéztést igénylő ügyek is.

Világ folyása.

Arany és ezüst mindkettő csillogó érc. Drágább egyik a másiknál. Kiváltsága pedig mindkettőnek az, mint a zsidó mondja: hogy istent is lehet vele venni. Pedig szántani, kaszálni, kapálni az otromba vas fölényt gyakorol felette, mint az e célra használhatlan eszköz felett — csak csillogó házi ékszer, minek a haszna mindössze is kérkedni. — Vagy, hogy hasonlatossággal éljünk. Egy durgazdag, egy földművelőnek megmutatta etage ezüst ekéjét, a kérdező tőle: mit érhet? Egyszerűen azt felelte, hogy egy májusi meleg eső többet ér nála.

És mégis az arany és ezüst még a szavaknak is nyomatékokat ad, „aranyos galambom”, „ezüstös kincsem” mind még annyi használt szavak, melyeknek magas becsét rejtő vonzerőt tulajdonítanak.

És e tekintetben neveztek el az ezüst és arany lakadalmat is: hogy a társadalmi házassági frigynek boldog 25 vagy 50 évet tulajdonítsanak.

Ez évben két koronás fő tartotta ezen ünnepélyt, uralkodónk az „ezüst”, — a német császár az „arany” lakadalmat.

Ha ezen magas ünnepélyek technikai kifejtését oda emeljük a hová anyagi ereje kiterjed; mindenesetre az aranynak adjuk az elsőséget, s az arany elsőséget kire adnánk? Már magába véve az érdemeért is, ami a korral jön kapcsolatba. — Ámde itt a kor érdemét tulajdonította a meleg rokonszenv, s így e két elnevezett lakadalom közt az ezüst felülmúlta az aranyat.

Koronás fejedelmünk irányában törvényeink, alkotmányunk, önállóságunk visszaadásával emelkedett néptiszteletet egész valójukba átértéztük. Ismerjük annak fejlődését, fel tudjuk fogni horderejét. Ennek kifolyása volt a szeretett királyi párzútlakadalmának oly impozáns megünneplése.

A német császár arany lakadalmának lefolyása előttünk áll, bizony aligha reá nem mondhatjuk, hogy inkább a bevett szokás és kötelesség parancsolta tisztelet, mint egy nép

érzelme kifolyása volt, vagyis mint a „P. N.” tárcacikk írója mondja: „valóban hivatalos vagy legalább félhivatalos journalistának kell annak lenni, aki rendkívüli módon sikerültnek mondja az arany lakadalom megünnepelését Berlinben.” Mert az öreg Vilmos oly félték a visszatartó volt, miként a nép sokaságát kerülve, inkább program nélküli bujkálás, mint a nép szeretete által előidézhető nyílt disz-vonulás volt az esküvőre.

Hogy is lehetne ezt másképpen magyarázni, midőn a kivonulásnak program szerint a császári palota főkapuján kellekén kivonulni, s ő a mellékapun észrevétlenül, egy két lovas hintón a hintó mélyébe behúzódva, s hogy fel ne ismeressék még a szokásos vadász sem állott a bakon, úgy vonult az esküvőre. Így homályosodott el a fény azon erős jellemű ember felett, aki a nagy német államot alkotta!

De hát mindennek meg van a maga oka, amihez kérdőjel sem kívántatik; mint nem kívántatik a muszka cár fényére sem, ami pedig oly fényes volt, ki, ha megmozdult palotájából térdre hullott a nép s imádta majdnem Isten gyanánt. Most ezen testvéri lakodalomból is el kellekén maradnia, nehogy a nihilisták bosszújának legyen kitéve, amire a berlini rendőrség tette figyelmessé. Vagy talán gyenge szíve nem engedte, hogy elhamvasztott országát végig nézze? Más orvosság kell annak behegesztésére, nem a millió szál katona és vas generálisok, akik annyit sem tudnak megakadályozni, hogy azok az impertinens nihilisták a majd csak nem hermetice elzárt magány-szobájában egy egy röpiratot be ne csempészenek, sőt a felső öltönye zsebébe is becsuszatták. Azután kedélyesen olvashatják azok a cári hercegnők, akik nem tudnak egyebet, minthogy ők az emberek felett oly fölények, melyek nem is a föld, de egyedül az eget választottjai.

Hanem úgy látszik, hogy ezen fölényi eszme, kezd már a föld színéről elpárologni, aint az olasz király a gyerek trónörökös ellenében megmutatott. Ugyanis a gyerek trónörökös egy udvari hölgy leánykájával játszadozván, köztök gyermeki civódás keletkezett, amire a trónörökös azt mondta: „Megállj, ha király leszek leütem a fejedet.” Ezen hatalmas szóért azután a kis király 8 napi házi fogságot kapott, az asztalhoz nem szabad volt ülni, s a katonák sem tisztelegtek neki az idő alatt.

Meglehető királyi büntetés egy trónra nevelt gyermekre, és jó iskola is, mert ha a török szultán is ily nevelésbe részesül, nem a minden emberi ismeretséget nélkülöző, mint egy magány kalitkába zárt, a kéjelgés labirintájába, a hárem négy falai közt nevedek, bizonyára nem az a gyáva, félték pulya szultán, aki a maga árnyékától is fél, hanem férfiasan a maga lábán megállva hazát, népét s trónt egyformán védi, összetartja s erősíti.

De hát mit látunk? Azt, hogy az ingadozó s kincset szomjuhozó dinasztia egymásután vesztí lába alól az alapot s így országait is, s egyébről mint a háremi fény, kéjmámorról, de szív és lelki erejéről — ami egy uralkodónál főkéllék — alig van fogalmuk.

Minek azután következése, hogy még most a vál fordulaton, ha nem szivből, de szinből a kellő hódolatot megadják ugyan részökre mint Bulgária új fejedelme megadandja, csak hogy az új szita a szegen függjön. — Hanem majd később elő áll a szakadáshoz oly finomul szőtt csel természetesen mindég a beteg ember gyógyítási elkerülhetlensége okozta azon kényszerűség végett, hogy kormányozta országát rekonstruálni kellek.

És ez nem is lesz másképen, ha ezen betegség a török koronás főket egymás után mind meg annyit kötve tartja, hol egyéb mint a korán gyógyszerül nem használják, ott végre is az európai doctoroknak kell közbe lépni.

Igy lesz aggá a fiatal test is, ha a szellem a test erejét nem izmosítja, ellenben az öreg test megtartja rugonyosságát ott, hol a szellem, a szív és lélek arra jótékonyan visszahat.

Az agg porosz királyok egymás után építették meg az agg Vilmos a nagy német állam egységével tetőzve be e nagy munkát. A test rugonyosságát vesztett szellem nélküli ifjú török császárok egymásután rontották le azon épületeket a melyeket az agg Szulejman, Bajazed, Mahomed és II. Szulejman építettek s a tetőzés helyett immár megértük, hogy még az alap kövek szétlazultak, meginganak.

Ilyen a szellem hatalma, ami e példák után is arra int, hogy miúdenek felett annak elérhetőségért, megszorítottatásunk mellett is áldozzunk. Dongó.

Helyi és vegyes hírek.

— Törs Kálmán városunk országgyűlési képviselője e hó 29-én városunkba jön, hogy másnap vagyis 30-án megtartja képviselői beszámoló beszédét. — Csak jöjjön, tiszta szívvel várjuk.

— *Helyre igazításul.* Lapunk múlt számában töves értesítés alapján lett közölve, az a hír, hogy Bagi József ur meghalt volna, mint hozzánk írják, az öreg ur hát istennek él és egészséges. Örülünk rajta.

— *Annai rajadás* és próbatét után a helybeli Evang. egyház község is majd csak át esik már a papválasztáson; mint tudjuk ma tartja meg a választást s valószínűleg egyhangulag fogja megválasztani a jelenlegi adminisztrátort tiszteletes Masznyik Gyula urat. Előre is örömmel fejezzük ki az evangélikus egyház ezen szerencsés választása fölött, s a fölött, hogy végre valahára vége lesz már ott is a fejtelenségnek.

— A „szentesi társaskör” tevékenységének újra szép jelét adja, kezdeményezése folytán ifjuságunk e hó 28-án műkedvelői előadást rendez a Rambóvzski által nagy csinnal és áldozattal renovált, moa már igazán díszes nyári színházban. Mint haljuk Szigeti József kiűnő vizjátékát a „Falusiakat” szándékoznak adni, melynek vonzereje annál nagyobb lesz, mivel e darabot még színészek itt nálunk nem játszották. A szükséges kelleket is hogy annál díszesebb legyen, maguk készítetik. Egyáltalában igen kellemes estnek ígérkezik számunkra ez előadás, s mi bízunk, hogy közönségünk a pártolással buzgó ifjuságunktól nem marad el, anyyival is inkább, mert mint neszeljük, az előadást a kedélyességéről előnyösen ismert u. n. rögtönzött bál követendő.

— *Az ebőlük fellépte* és terjedése valóságos izgalomban tartja városunk lakosságát. Mint a rendőrfőkapitányi hivatal által konstataltatott, az elmúlt héten 3-4 veszett eb kborolt városunkban és ezek több kutyát sőt embert is martak meg. Most valóságos hajtóvadászatot tart a rendőrség a kutyák ellen. — Ezen esetre figyelmeztetjük városunk lakosságát, hogy ha a házaknál levő kutyákon bágyadságot vagy bármilyen veszélyre mutató jeit vesznek észre, azonnal vagy magok agyon lökék a kutyát, vagy a rendőrségnél tegyenek jelentést, még ez iszonyu betegségnél több ember élet is nem esik áldozatul.

— *Balog Sándor* szentesi lakos f. hó 20-án borzasztó szenvedések után viziszonnyban (veszettség) halt meg. — E szerencsétlent napokkal előbb egy veszett kutya marta meg a picán.

— *A szentesi rom. kath. elemi tanodákban* az 187% tanévi zárvizsgálatok e következőkben fognak megtartatni, ugymint: június 24-én délelőtt Csuppy Márton — délután Marschall Endre tanító iskolájában; — június 25-én délelőtt Burics János — délután Bugyi Antal tanító osztályában; június 26-án délelőtt Meczer Károly, délután Bóna József tanító iskolájában, június 27-én délelőtt Szilágyi Farkas tanító — délután Nagy Rózsa tanító osztályában; június 28-án délelőtt Bóna Sándor felsőpárti tanító iskolájában. A szóban forgó vizsgálatok délelőtt 9, délután 2 órakor veendik kezdetüket, melyekre a t. c. szűlők s minden rendű és rangú tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. Kelt a szentesi rom. kath. egyház tanácsának e f. 1879 évi június hó 8-án tartott üléséből. Csuppy Márton, egyháztanácsi jegyző.

— *Üzleti értesítés.* A hét folytán a gabna üzlet ismét régi lauyhaságába esett vissza, melyet leginkább annak tulajdonítanak, hogy az aratási kilátások javultak s ennél fogva a kínálat nagyobb lett. Első rendű buza 8.30-8.70 másod rendű 7.50-8.20 mtrm. Árpa 4.50 kukorica 3.80-4 mtrm. Szalona bécsi-mázsa 20 frt.

— *Értesítések.* Sarkadi N. Istvánnak bogarasi 5 hold szőleje egészben vagy pedig részben eladó. — Özvegy Malatidesz Jánosné I. t. 156 sz. a. háza kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó vagy árendába, kiadó Szent Mihálynaptól kezdve. — Pápai Sámuelnek Nagynyomáson a régi szőlemlom oldalon két egymás mellett levő első osztályú házi földje szabad kézből eladó, értekezni lehet III. t. 8 sz. a. Sáfán Jánosnének II t. 143 sz. a. Dónáton 2 fertály földje eladó; — ugyszinte Sápalmnál 5 részlet szántóföld eladó. — Weisz Holénának Jaksorparton levő hat hold földje buzavetésestől együtt örökáron eladó, értekezni lehet Kis Völgyajjon Kanász Sándor féle házában. — Sváb Jakab tudatja a gazda közönséggel, hogy eséplésre gabonát vállalt fel, még pedig búzát, — ha hat napig tart 5% — ha tovább tart a eséplés 5 százaléki résszel. A kik igénybe kívánják venni eséplőgépetet jelentkezzenek Szánthó János megbízottamál. — Hutiray Lajosnak IV. t. 32 sz. a. háza eladó. — Ringvald Józsefné örökösének III. t. 42 sz. a. házuk, kisháti 6 részlet, szentlászlói egy első oszt. földjeik, és gazdasági eszközeik eladók. — Schranc Györgynek 30 hold vizutotta földje köles alá felel munkálatra kiadó, vetni való magot a tulajdonos ál olyformán, hogy azt a termésből köteles visszatéríteni egy 36 öles kazal buza, 10 öles kazal repce szalmája 12 öles bökényi réti szénája, kötelnek valója, tapasztani való pályvája, és vályogba való szalmája van eladó. — Pintér István örökösének házuk eladó. — Füst Molnár István I. t. 354 sz. a. háza eladó.

Felolós szerkesztő: **Sima Ferenc.**

